

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม.

ระหว่าง { บริษัท พ. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
บริษัท ม. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท พ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศ
คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑
ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจ
ระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ ต่อคณะกรรมการ
การแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม.
มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท พ. จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx
ประเภทธุรกิจที่ส่งงบการเงินล่าสุด คือ ๔๗๗๓๑ ร้านขายปลีกนาฬิกาแว่นตาและอุปกรณ์ถ่ายภาพ โดยบริษัท พ.
เป็นผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายปลีกนาฬิกาหุ มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

ทั้งนี้ บริษัท พ. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ
(Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์
การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒ ราย ได้แก่

(๑) บริษัท พ.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๗๗๓๐๖
การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิงเครื่องจักรและอุปกรณ์สำนักงาน ประกอบธุรกิจให้เช่าอุปกรณ์เครื่องตกแต่ง
มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน xx,xxx,xxx บาท

(๒) บริษัท พ.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๔๗๗๓๑
ร้านขายปลีกนาฬิกาแว่นตาและอุปกรณ์ถ่ายภาพประกอบธุรกิจจำหน่ายปลีกนาฬิกาแฟชั่นแบรนด์ มีรายได้รวม
ในปี ๒๕๖๖ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ม. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย
ประเภทธุรกิจที่ส่งงบการเงินปีล่าสุด คือ ๔๗๗๓๑ ร้านขายปลีกนาฬิกาแว่นตาและอุปกรณ์ถ่ายภาพ โดยบริษัท ม.
เป็นผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายปลีกนาฬิกาหุ ซึ่งมีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

ทั้งนี้ บริษัท ม. ไม่มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single
Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์
การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ x,xxx,xxx,xxx บาท

๒.๔ วัตถุประสงค์การเข้าซื้อ

บริษัท พ. มีวัตถุประสงค์ที่จะขยายฐานลูกค้า เพิ่มพื้นที่ให้บริการของบริษัท
ให้ครอบคลุมมากขึ้น และเพิ่มความสามารถในการรองรับลูกค้าจากจำนวนหน้าร้านและเพิ่มปริมาณสินค้า

๒.๕ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท พ. เข้าซื้อหุ้นในบริษัท ม. จำนวน xxx,xxx หุ้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐
จากผู้ถือหุ้นเดิม โดยกระทำการโอนหุ้นแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท พ. ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ ๙๙.๙๙๙๙ และบริษัท พ.๑ ถือหุ้น
ในสัดส่วนร้อยละ ๐.๐๐๐๑ ของบริษัท ม.

๔. ตลาดสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๔.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท พ. เป็นผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายปลีก
นาฬิกาหุ

๔.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ม. เป็นผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายปลีก
นาฬิกาหุ

จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ
ระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม. พบว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ
การจำหน่ายปลีกนาฬิกาหุ เนื่องจากเป็นตลาดที่ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจ
ที่ถูกรวมธุรกิจประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกัน จึงพิจารณาได้ว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจใน
แนวนอน (Horizontal Merger)

๕. ขอบเขตตลาด

จากการพิจารณาขอบเขตตลาดจะเป็นการพิจารณาธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ โดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) เพื่อให้ได้มาซึ่งขอบเขตตลาดตามประกาศ กขค. เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

๕.๑.๑ การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า สินค้าหรู (Luxury Goods)^๑ มีความแตกต่างจากสินค้าทั่วไปเนื่องจากสินค้าหรูเป็นสินค้าที่มีราคาสูงและได้รับการออกแบบอย่างประณีต ตลอดจนการทำการตลาดภายใต้เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ สินค้าหรูแต่ละประเภทมีคุณลักษณะ วัตถุประสงค์การใช้งานแบบเฉพาะเจาะจง และราคาที่แตกต่างกัน อาทิ สินค้าแฟชั่นและเครื่องหนังหรู เครื่องประดับและแว่นตาหรู น้ำหอมและเครื่องสำอางหรู ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากมุมมองของผู้บริโภคในด้านวัตถุประสงค์การใช้งานวัสดุที่ใช้ผลิตและส่วนประกอบต่าง ๆ ราคาจำหน่าย รวมถึงความรู้สึกพิเศษ (Exclusivity) และภาพลักษณ์ที่มีระดับ (Prestige Image) ของนาฬิกาหรู จึงสรุปได้ว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจกรณีนี้ไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปสงค์

๕.๑.๒ การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า โครงสร้างต้นทุนการผลิตและจำหน่ายสินค้าหรูกับสินค้าที่ไม่มีแบรนด์มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ สินค้าหรูมีการใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีราคาสูงรวมถึงต้นทุนในการสร้างแบรนด์และการทำการตลาด และการบริหารจัดการร้าน สำหรับนาฬิกาหรูมักถูกผลิตในต่างประเทศและนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต (Authorized Retailer) โดยบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายจะต้องมีคุณสมบัติตามที่ผู้ผลิตกำหนด นอกจากนี้ การจำหน่ายปลีกลานาฬิกาหรูต้องอาศัยความชำนาญของพนักงานขาย (Brand Advisor) ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบรนด์และนาฬิกาหรู จึงสรุปได้ว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจกรณีนี้ไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดการจำหน่ายปลีกลานาฬิกาหรู

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตลาดการจำหน่ายปลีกลานาฬิกาหรูนั้นไม่ได้มีการจำกัดพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยนาฬิกาหรูมีการจัดจำหน่ายอยู่ในหลายประเทศทั่วโลก นอกจากนั้น ผู้บริโภคเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง มีฐานะการเงินดี และมีความสามารถในการเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ เพื่อชื้อนาฬิกาหรูในรุ่นหรือแบบที่ต้องการ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว การกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องจึงอาจกว้างกว่าระดับประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสมในการพิจารณา ยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จึงพิจารณาขอบเขตกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นในระดับประเทศ ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ประเทศไทย

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดการจำหน่ายปลีกลานาฬิกาหรูในประเทศไทย

^๑ ที่มา : สรุปจากคำวินิจฉัยคณะกรรมาธิการยุโรป เลขที่ M.6212 – LVMH/Bulgari และ M.9695 – LVMH/Tiffany

๖. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ จะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณา ยอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตลาดการจำหน่ายปลีกล้วยในประเทสไทย ซึ่งมียอดเงินขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมา และส่วนแบ่งตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓)

เมื่อพิจารณาตลาดการจำหน่ายปลีกล้วยในประเทสไทย ปี ๒๕๖๖ ก่อนการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx และผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับ ๔๖.๙๑ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ xx.xx และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๗.๘๐

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท พ. และบริษัท ม. มีการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท พ. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท ม. ร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท พ. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ม. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ม. นอกจากนี้ บริษัท พ.และบริษัท ม. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท พ. และบริษัท ม. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑
ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดการจำหน่ายปลีกล้วยในในประเทศไทย โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจรวมกันเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่าผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบการสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ การรวมธุรกิจกรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ม. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑ สิงหาคม ๒๕๖๗